

COLLEGE VAN BEROEP VOOR DE EXAMENS

Uitspraak inzake het beroep d.d. 16 juli 2009, ontvangen 20 juli 2009, van X hierna te noemen appellant, tegen het door de examencommissie van de Faculteit Economie en Bedrijfswetenschappen vastgestelde eindcijfer voor het op 15 juni 2009 door hem afgelegde tentamen voor het vak 'Financial Economics' van de bacheloropleiding International Business.

In reactie op de uitnodiging van het college om na te gaan of een minnelijke schikking van het geschil mogelijk zou zijn heeft de examencommissie, hierna te noemen verweerster, op 10 augustus 2009 bericht dat op 6 augustus 2009 een gesprek met appellant heeft plaatsgevonden, maar dat geen schikking tot stand is gekomen. Bij die mededeling werd tevens verweer gevoerd.

Op 10 september 2009 heeft het college een openbare zitting gehouden ter behandeling van het beroep. Daarbij was appellant niet aanwezig. Namens verweerster verscheen X. Tijdens de zitting is verweerster in de gelegenheid gesteld haar standpunt nader toe te lichten en vragen van het college te beantwoorden.

Appellant maakt bezwaar tegen het toegekende punt voor het schriftelijk tentamen van het vak 'Financial Economics'. Appellant voert aan in verwarring te zijn gebracht en benadeeld te zijn door onduidelijke formuleringen bij drie vragen van het tentamen. Bij de inzage van het gemaakte tentamen begreep de inzagedocent, aldus appellant, de vragen ook niet en wist hij ook geen antwoord te geven op de vragen van appellant. Appellant stelt dat hij zonder deze benadeling het desbetreffende vak met een voldoende resultaat zou hebben kunnen afsluiten.

Verweerster meldt dat van het tentamen zowel de vraagstelling als de beantwoording is nagekeken door twee examinatoren. Het feit dat 80% van de deelnemende studenten het hertentamen heeft gehaald weerspreekt, naar de opinie van verweerster, de stelling van appellant dat een aantal vragen niet duidelijk waren. Beide deskundigen waren bovendien van oordeel dat de beantwoording door appellant van de door hem in het beroepschrift aangeduide vragen niet goed (genoeg) was en daardoor geen c.q. niet het maximale aantal te behalen punten verdiende.

De inzagedocent heeft aldus verweerster daarnaast nog aangegeven dat niet de wijze van vraagstelling maar de mate waarin appellant het Engels beheerst het werkelijke probleem vormt. De docent heeft dat ook zo met appellant gedurende de inzage besproken. Bovendien gaf appellant daarbij te kennen dat hij door persoonlijke omstandigheden niet voldoende tijd aan zijn studie had kunnen besteden.

Verweerster heeft vervolgens geconcludeerd dat zij geen onjuistheden bij de totstandkoming van het resultaat heeft kunnen ontdekken.

Na kennisneming van de gedingstukken, alsmede gelet op het verhandelde ter zitting, acht het college het beroep ontvankelijk en overweegt als volgt.

Artikel 7.61, lid 2 WHW bepaalt dat het beroep kan worden ingesteld ter zake dat een beslissing in strijd is met het recht. Daaruit vloeit voort dat de toetsing door het college beperkt dient te blijven tot rechtmatigheidscriteria, zoals de vraag of verweerster zorgvuldig heeft gehandeld dan wel de vraag of gezegd zou moeten worden dat verweerster niet in redelijkheid tot de onderhavige beslissing heeft kunnen komen.

Het college stelt op basis van de gedingstukken en de verklaring ter zitting vast dat de tentaminering, beoordeling en inzage voor het vak "Financial Economics" is gebeurd conform de 'Regels en Richtlijnen voor de Examencommissie FEB, 2008-2009' hierna te noemen de regeling. De beoordeling van het onderhavige schriftelijke tentamen heeft kennelijk plaatsgevonden volgens vooraf aangelegde maatstaven door twee deskundigen. Beide deskundigen zijn tot eenzelfde waarderingsresultaat komen. Na de beoordeling van het examen is aan appellant de gelegenheid geboden het tentamen en de beoordeling in te zien en te bespreken met de docent die verantwoordelijk was voor de inzage. Het college acht de gehanteerde zorgvuldigheid bij de beoordeling en de verschaffing van inzage in de waardering van het tentamen niet onredelijk. Niet, althans onvoldoende, is het college gebleken dat de vraagstelling van de door appellant in zijn beroepschrift genoemde vragen van dien aard was dat deze in strijd was met art. 8 lid 3 van de regeling. Het college is van oordeel dat niet is gebleken dat in dezen sprake is van een van de zijde van verweerster onzorgvuldig handelen, dan wel dat verweerster niet in redelijkheid tot het onderhavige besluit heeft kunnen komen.

Het college acht derhalve het beroep ongegrond.

Aldus besloten op 10 september 2009 door het College van Beroep voor de Examens.

X
secretaris

X
voorzitter